

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2011. gada 3. novembris)

par to, lai Itālijai attiecībā uz Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionu piešķirtu atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 7770)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2011/721/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti⁽¹⁾, un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

- (1) Ja kūtsmēslu daudzums, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un minētās daļas a) apakšpunktā norādītā daudzuma, tas jānosaka tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu, un jāpamato ar objektīviem kritērijiem, kas šajā gadījumā ir ilgi veģetācijas periodi un kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.
- (2) Itālija Komisijai iesniedza prasību piešķirt atkāpi attiecībā uz Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionu atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.
- (3) Pieprasītā atkāpe ir saistīta ar Itālijas nodomu atļaut izmantot Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā līdz 250 kg slāpekļa no liellopu kūtsmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā saimniecībās, kurās audzē vismaz 70 % kultūraugu ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu. Aprēķināts, ka atkāpe attiecas aptuveni uz 10 313 liellopu fermām un 1 241 cūku fermu Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā, kas atbilst attiecīgi 15,9 % un 9,7 % no kopējā liellopu fermu un

kopējā cūku fermu skaita minētajos reģionos, 10,7 % no lauksaimniecībā izmantojamās zemes un 29,1 % no kopējā piena lopu skaita, un 49,3 % no kopējā cūku skaita minētajos reģionos. Turklāt atkāpi var pieprasīt arī augkopības uzņēmumi.

- (4) Ir pieņemti tiesību akti, ar kuriem īsteno Direktīvu 91/676/EEK un izveido rīcības programmas Emīlijas Romanjas (Lēmums Nr. 1273/2011, 5.9.2011.), Lombardijas (Lēmums Nr. IX/2208, 14.9.2011.), Pjemontas (Lēmums Nr. 18-2612, 19.9.2011.) un Veneto (Lēmums Nr. 1150, 26.7.2011.) reģionā, un tos piemēro saistībā ar šo lēmumu 2012.–2015. gada periodam.
- (5) Noteiktās jutīgās zonas, uz kurām attiecas rīcības programmas, veido 63 % no Emīlijas Romanjas lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 82 % no Lombardijas lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 38 % no Pjemontas lauksaimniecībā izmantojamās zemes un 87 % no Veneto lauksaimniecībā izmantojamās zemes.
- (6) Iesnēgtie dati par ūdens kvalitāti liecina, ka attiecībā uz gruntsūdeņiem Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā 89 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 50 mg/l nitrātu un 63 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l nitrātu. Attiecībā uz virszemes ūdeņiem vairāk nekā 98 % monitoringa vietu vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l un nevienā monitoringa vietā nitrātu koncentrācija nav lielāka par 50 mg/l.
- (7) Itālijā Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā audzē 70 % lauksaimniecības dzīvnieku, konkrētāk, 67,1 % piena lopu, 60,6 % citu liellopu, 81 % cūku un 79,4 % mājputnu. Laikā no 1982. līdz 2007. gadam lauksaimniecības dzīvnieku skaitam bija tendence samazināties (samazinājums vidēji par 20 % šajos četros reģionos).

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

- (8) Laikā no 1979. līdz 2008. gadam samazinājās ķīmiskā slāpekļa patēriņš, kā arī fosforu saturošu mēslošanas līdzekļu lietošanas apmēri; fosforu saturošu mēslošanas līdzekļu lietošana samazinājusies par 70 %.
- (9) Zālāji, kukurūza (graudiem), kukurūza (skābarībai) un ziemāji aizņem aptuveni 53 % lauksaimniecības zemes Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā.
- (10) Kopā ar atkāpes pieprasījumu iesniegtie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā no liellopu kūtsmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem – ir pamatots ar objektīviem kritērijiem, piemēram, liels neto nokrišņu daudzums, ilg veģetācijas periods un lieli to kultūraugu ražas apjomi, kas uzņem daudz slāpekļa.
- (11) Pārbaudījusi iesniegumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums 250 kg slāpekļa no liellopu kūtsmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.
- (12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 91/676/EEK 9. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Itālijas 2011. gada 10. marta un 2011. gada 28. jūlija vēstulēs Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionam pieprasīto atkāpi, kas atļauj izmantot vairāk kūtsmēsli, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā paredzētie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā izmanto šādas definīcijas:

- a) “saimniecības” ir lauku saimniecības, kas audzē vai neaudzē lauksaimniecības dzīvniekus;
- b) “zemesgabals” ir atsevišķs lauks vai lauku grupa, kas audzēto kultūraugu, augsnes tipa un mēslošanas paņēmieni ziņā ir viendabīga;
- c) “zālāji” ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz četriem gadiem);
- d) “vēlā kukurūza” ir FAO 600.–700. kategorijas kukurūza, kuru sēj no marta vidus līdz aprīļa sākumam un kuras augšanas cikls ir vismaz 145–150 dienas;
- e) “kukurūza vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus” ir vidēji vēlā vai agrā kukurūza vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus, piemēram, daudzziedu aireni, miežus, tritikāli vai ziemas rudzus;
- f) “ziemāji, pēc kuriem sēj lopbarības vasarājus” ir ziemas kvieši, ziemas mieži vai tritikāle, pēc kuras sēj lopbarības vasarājus, piemēram, kukurūzu, sorgo, *Setaria* vai *Panicum* sp.;
- g) “kultūraugi ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu” ir zālaugi, vēlā kukurūza, kukurūza vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus, un ziemāji, pēc kuriem sēj lopbarības vasarājus;
- h) “liellopu kūtsmēsli” ir mēsli, ko izdala liellopi, tostarp arī ganībās, vai kūtsmēsli pārstrādātā veidā;
- i) “kūtsmēsli apstrāde” ir cūku mēslu sadalīšana divās frakcijās (cietā un šķidrā frakcijā), ko veic, lai uzlabotu iestrādāšanu augsnē un slāpekļa un fosfora absorbciju;
- j) “apstrādāti kūtsmēsli” ir šķidrā frakcija, ko iegūst pēc cūku mēslu apstrādes, ar minimālo slāpekļa un fosfāta attiecību (N/P₂O₅) 2,5;
- k) “apstrādāti kūtsmēsli ar samazinātu slāpekļa saturu” ir apstrādāti kūtsmēsli ar slāpekļa saturu, kas ir mazāks par 30 % salīdzinājumā ar slāpekļa saturu neapstrādātos cūku mēslus;
- l) “augšne ar nelielu organisko vielu saturu” ir augšne ar organiskā oglekļa saturu, kas ir mazāks par 2 % augsnes virskārtā 30 cm dziļumā;
- m) “nesāļaina un vāji sāļaina augšne” ir augšne ar elektrovadītspēju piesātinātas augsnes masas paraugā ECe < 4 mS/cm vai elektrovadītspēju ūdeni saturošā paraugā (augšnes un ūdens attiecība 1:2) EC 1:2 < 1 ms/cm vai platības, kas noteiktas par tādām, kurās noteikti nepastāv salinizācijas risks, kā norādīts reģionālā augsnes kartē;
- n) “slāpekļa izmantošanas efektivitāte” ir kopējā slāpekļa procentuālais daudzums, ko izmanto kūtsmēsli veidā un kas ir pieejams kultūraugiem kūtsmēsli lietošanas gadā.

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro individuāli saimniecībām, kurās vismaz 70 % zemes platību audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu un ja ir ievēroti 4.–7. pantā paredzētie nosacījumi.

4. pants

Ikgadējs pieteikums un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi saskaņā ar šo lēmumu, ik gadu līdz 15. februārim iesniedz pieteikumu kompetentajām iestādēm.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski uzņemas 5., 6. un 7. pantā paredzēto nosacījumu izpildi.

5. pants

Kūtsmēsļu apstrāde

1. Lauksaimnieki, kas izmanto atkāpi apstrādātu cūku mēsļu izmantošanas nolūkā, katru gadu kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:

- a) kūtsmēsļu apstrādes veids;
- b) apstrādes iekārtas jauda un galvenās īpašības, tostarp tās efektivitāte;
- c) apstrādei nosūtīto kūtsmēsļu daudzums;
- d) cietās frakcijas daudzums, sastāvs, tostarp specifiskācija par tās slāpekļa un fosfora saturu, un galamērķis;
- e) apstrādāto kūtsmēsļu daudzums, sastāvs, tostarp specifiskācija par to slāpekļa un fosfora saturu, un galamērķis;
- f) aplēse par gāzveida vielu zudumiem apstrādes laikā.

2. Kūtsmēsļu apstrādē iegūto cieto frakciju stabilizē, lai mazinātu smakas un citas emisijas, uzlabotu agronomiskās un higiēnas īpašības, atvieglotu pārvietošanu un uzlabotu slāpekļa un fosfora pieejamību kultūraugiem. Iegūto produktu neizmanto atkāpi saņēmušajās saimniecībās. Kompetentās iestādes pieņem pasākumus, lai veicinātu stabilizētas cietās frakcijas izmantošanu augsnēs ar nelielu organisko vielu saturu. Šīs augsnes ir norādītas kartēs, kas izveidotas reģionālā līmenī un pieejamas lauksaimniekiem.

3. Par katru saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, kompetentās iestādes nosaka metodes apstrādātu kūtsmēsļu, to sastāva atšķirību un apstrādes efektivitātes novērtēšanai.

4. Kūtsmēsļu apstrādē radušos amonjaka un cita veida emisiju monitoringu veic kompetentās iestādes reprezentatīvās vietās par katru apstrādes metodi. Balstoties uz monitoringa rezultātiem, kompetentās iestādes izveido emisiju reģistru.

6. pants

Kūtsmēsļu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Lielopu kūtsmēsļu daudzums, tostarp to mēsļu daudzums, ko uz lauka atstājuši paši dzīvnieki, un apstrādāto kūtsmēsļu daudzums, ko ik gadu iestrādā zemē atkāpi saņēmušajās saimniecībās, ņemot vērā 2.–12. punktā paredzētos nosacījumus, nepārsniedz kūtsmēsļu daudzumu, kas satur 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru.

2. Kopējais slāpekļa ienesas daudzums nepārsniedz paredzamo barības vielu daudzumu, kas vajadzīgs attiecīgajiem kultūraugiem. Tajā ņem vērā uzņemšanu no augsnes un paliecinātu kūtsmēsļu slāpekļa pieejamību kūtsmēsļu apstrādes rezultātā. Tas nepārsniedz maksimālos izmantošanas standartus, kā noteikts rīcības programmās, kas piemērojamas saimniecībai.

3. Kopējais fosfora ienesas daudzums nepārsniedz attiecīgajiem kultūraugiem paredzamo nepieciešamo barības vielu daudzumu, ņemot vērā arī fosfora uzņemšanu no augsnes. Fosforu no ķīmiskajiem mēslošanas līdzekļiem neizmanto atkāpi saņēmušajās saimniecībās.

4. Katrai saimniecībai vēlākais līdz 15. februārim jā sagatavo mēslošanas plāns, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augseka un plānotā kūtsmēsļu un minerālmēsļu izmantošana.

Mēslošanas plānā iekļauj šādus datus:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku skaits, dzīvnieku turēšanas un kūtsmēsļu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par pieejamās kūtsmēsļu krātuves tilpumu un veidu;
- b) saimniecībā saražotā kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora aprēķins;
- c) kūtsmēsļu apstrādes apraksts un apstrādāto kūtsmēsļu īpašības (vajadzības gadījumā);
- d) ārpus saimniecības izvesto vai tajā piegādāto kūtsmēsļu daudzums, veids un īpašības;
- e) to zemesgabalu augseka un platība, kuros audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu, un to zemesgabalu augseka un platība, kuros audzē citus kultūraugus;
- f) katra audzētā kultūrauga paredzamā raža atkarībā no barības vielu un ūdens pieejamības, kā arī vietējiem apstākļiem, piemēram, klimata, augsnes tipa u. c.;
- g) aplēstais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;
- h) aprēķins par kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora daudzumu, kas jāizmanto katrā zemesgabalā;

- i) aprēķins par ķīmisko mēslošanas līdzekļu slāpekļa daudzumu, kas jāizmanto katrā zemesgabalā;
- j) aplēses par apūdeņošanai vajadzīgo ūdens daudzumu un precīzas norādes par ūdens avotu; plānā ietver atļauju ūdens ieguvei vai līgumu ar attiecīgo ūdensapgādes uzņēmumu par ūdens izmantošanu, vai karti, kurā norādīts, ka saimniecība atrodas teritorijās, kurās augšējie gruntsūdeņi nonāk saskarē ar sakņu zonu.

Lai nodrošinātu saskaņotību starp plāniem un faktiskajām lauksaimniecības metodēm, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad lauksaimniecības metodēs ir ieviestas izmaiņas.

5. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu, ņemot vērā zemesgabalus. Tajā ietver kūtsmēsli un ķīmisko mēslošanas līdzekļu izmantošanas daudzumus un datumus.

6. Saimniecībā ir pieejama atļauja ūdens ieguvei vai līgums ar attiecīgo ūdensapgādes uzņēmumu par ūdens izmantošanu, vai karte, kurā norādīts, ka saimniecība atrodas teritorijās, kurās augšējie gruntsūdeņi nonāk saskarē ar sakņu zonu. Ūdens daudzums, kuru atļauts izmantot vai par kuru noslēgts līgums, attiecīgajā gadījumā ir pietiekams, lai nodrošinātu tādas kultūraugu ražas, ko iegūst apstākļos bez ūdens patēriņa ierobežojumiem.

7. Analīžu rezultāti par slāpekļa un fosfora saturu augsnē ir pieejami katrai saimniecībai, kas izmanto atkāpi. Attiecībā uz fosforu un slāpekli paraugu ņemšanu un analīzes veic līdz 1. jūnijam vismaz reizi četros gados visos lauksaimniecības zemesgabalos, kuri ir viendabīgi augsekas un augsnes īpašību ziņā. Uz katrām pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

8. Kūtsmēsli slāpekļa izmantošanas efektivitāte atkāpi saņēmušajās saimniecībās ir vismaz 65 % vircai un 50 % cietajiem kūtsmēsliem.

9. Kūtsmēsli un ķīmiskos mēslošanas līdzekļus, ko izmanto atkāpi saņēmušajās saimniecībās, nevar izkļiedēt pēc 1. novembra.

10. Vismaz divas trešdaļas kūtsmēsli slāpekļa, izņemot slāpekli no ganību dzīvnieku mēsliem, izmanto līdz katra gada 30. jūnijam. Šajā nolūkā saimniecībām, kas izmanto atkāpi, ir pienācīgas kūtsmēsli glabāšanas iespējas, kas var aptvert vismaz tos periodus, kuru laikā kūtsmēsli izmantošana nav atļauta.

11. Šķīdumus, tostarp apstrādātus kūtsmēsli un vircu, lieto, izmantojot metodes, kuru emisiju apjomi ir nelieli. Cietos kūtsmēsli iestrādā 24 stundu laikā.

12. Lai aizsargātu augsnes no salinizācijas riska, apstrādātus kūtsmēsli ar samazinātu slāpekļa saturu atļauj izmantot tikai nesāļainās un vāji sāļainās augsnes. Šajā nolūkā lauksaimnieki, kas iecerējuši izmantot kūtsmēsli ar samazinātu slāpekļa saturu, mēra elektrovadītspēju zemesgabalos, kuros jāizmanto kūtsmēsli, vismaz reizi četros gados un rezultātus ietver 4. panta 1. punktā minētajā pieteikumā. Kompetentās iestādes nosaka protokolu, kas lauksaimniekiem jāizmanto, lai mēritu elektrovadītspēju. Kompetentās iestādes izveido kartes, kurās norādītas teritorijas, kurās pastāv salinizācijas risks.

7. pants

Zemes apsaimniekošana

Lauksaimnieki, kas izmanto atkāpi, nodrošina, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) vismaz 70 % saimniecības zemes platību audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu;
- b) pagaidu zālājus uzar pavasarī;
- c) pagaidu un pastāvīgi zālāji neietver vairāk par 50 % pākšaugu vai citu augu, kas saista slāpekli no atmosfēras;
- d) novāc vēlo kukurūzu (visu augu);
- e) lopbarības ziemājus, piemēram, daudzziedu aireni, miežus, tritikāli vai ziemas rudzus, sēj divu nedēļu laikā pēc kukurūzas/sorgo novākšanas un novāc ne ātrāk kā divas nedēļas pirms kukurūzas/sorgo sēšanas;
- f) lopbarības vasarājus, piemēram, kukurūzu, sorgo, *Setaria* vai *Panicum* sp., sēj divu nedēļu laikā pēc ziemāju novākšanas un novāc ne ātrāk kā divas nedēļas pirms ziemāju sēšanas;
- g) kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu sēj divu nedēļu laikā pēc zālāju uzaršanas un mēslošanas līdzekļus pastāvīgo zālāju uzaršanas gadā neizmanto.

8. pants

Citi pasākumi

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka atkāpes, kas piešķirtas apstrādātu kūtsmēsli izmantošanai, ir saderīgas ar kūtsmēsli apstrādes iekārtu jaudu.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka katrā piešķirtā atkāpē ir saderīga ar atļauto ūdens patēriņu saimniecībā, kas izmanto atkāpi.

9. pants

Pasākumi kūtsmēsļu transportēšanas jomā

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka kūtsmēsļu transportēšana uz saimniecībām un no saimniecībām, kas izmanto atkāpi, reģistrē ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmām vai reģistrē pavaddokumentos, norādot izcelsmes vietu un galamērķi. Reģistrēšana ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmām ir obligāta, ja transportēšanu veic vismaz 30 km attālumā.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka transportēšanas laikā ir pieejams dokuments, kurā norādīts transportēto kūtsmēsļu daudzums un to slāpekļa un fosfora saturs.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka apstrādātos kūtsmēslus un cietās frakcijas, ko iegūst kūtsmēsļu apstrādes rezultātā, analizē attiecībā uz slāpekļa un fosfora saturu. Analīzi veic atzītas laboratorijas. Analīžu rezultātus paziņo kompetentajām iestādēm un saņēmējam lauksaimniekam. Katras transportēšanas laikā ir pieejams analīžu sertifikāts.

10. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas un ik gadu atjauninātas kartes, kurās redzama saimniecību procentuālā daļa, lauksaimniecības dzīvnieku procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, uz kuru attiecas individuālās atkāpes, un kartes, kurās redzams vietējais zemes izmantojums katrā administratīvajā rajonā. Apkopo un katru gadu atjaunina datus par augseku un lauksaimniecības metodēm saimniecībās, kas izmanto atkāpes.

2. Virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai izveido un uztur monitoringa tīklu, lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti. Monitoringa tīkla projektu iesniedz Komisijai. Šā lēmuma piemērošanas periodā nedrīkst samazināt sākotnējo monitoringa vietu skaitu un nedrīkst mainīt to atrašanās vietu.

3. Pastiprinātu ūdens monitoringu veic lauksaimnieciskās noteces baseinos, kas atrodas visvairāk apdraudētu ūdenstilpju tuvumā, kas jānosaka kompetentajām iestādēm.

4. Izveido monitoringa vietas, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa un fosfora koncentrāciju augsnes ūdenī, par slāpekli augsnes profilā un attiecīgajiem slāpekļa un fosfora zudumiem caur sakņu zonu gruntsūdeņos, kā arī par slāpekļa un fosfora zudumiem ar virszemes un pazemes noteci gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro. Monitoringa vietas ietver galvenos augsnes tipus, mēslošanas paņēmienus un kultū-

raugus. Monitoringa tīkla projektu iesniedz Komisijai. Šā lēmuma piemērošanas periodā nedrīkst samazināt sākotnējo monitoringa vietu skaitu un nedrīkst mainīt to atrašanās vietu.

11. pants

Pārbaude

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atkāpes pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kontroles rezultāti liecina, ka 5., 6. un 7. pantā paredzētie nosacījumi nav ievēroti, par to informē pieteikuma iesniedzēju. Šajā gadījumā pieteikumu uzskata par noraidītu.

2. Pamatojoties uz riska analīzi, iepriekšējo gadu kontroļu rezultātiem un to tiesību aktu piemērošanas vispārējo izlases veida kontroļu rezultātiem, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK, izveido lauka apskates programmu. Lauka apskati veic vismaz 5 % saimniecību, kas izmanto atkāpi, lai pārbaudītu, vai tiek izpildīti šā lēmuma 5., 6. un 7. pantā minētie nosacījumi.

3. Pamatojoties uz riska novērtējumu un 1. punktā minētās administratīvās kontroles rezultātiem, kompetentās iestādes nodrošina, ka uz vietas pārbauda vismaz 1 % kūtsmēsļu transportēšanas darbību. Kontroles ietver vismaz pavaddokumentu vērtēšanu, kūtsmēsļu izcelsmes un galamērķa pārbaudi un transportēto kūtsmēsļu paraugu ņemšanu.

4. Kompetentajām iestādēm piešķir vajadzīgās pilnvaras un līdzekļus, lai pārbaudītu atbilstību šim lēmumam. Ja pārbaudes rezultāti liecina par neatbilstību šim lēmumam, kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus tiesiskās aizsardzības jomā. Konkrētāk, lauksaimniekus, kas neievēro 5., 6. un 7. pantu, izslēdz no atkāpes saņemšanas nākamajā gadā.

12. pants

Ziņošana

Kompetentās iestādes katru gadu līdz decembrim un 2015. gadā līdz septembrim Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā ir šāda informācija:

- novērtējums par atkāpes nosacījumu īstenošanu, balstoties uz saimniecību pārbaudēm, kā arī kūtsmēsļu transportēšanas kontroli un informāciju par saimniecībām, kas nav ievērojušas nosacījumus, pamatojoties uz administratīvo pārbaudi un lauka apskates rezultātiem;
- informācija par kūtsmēsļu apstrādi, ieskaitot turpmāku apstrādi un cieto frakciju izmantojumu, un sīkākas ziņas par apstrādes sistēmu īpašībām, to efektivitāti un apstrādāto kūtsmēsļu sastāvu, kā arī cieto frakciju galamērķi;

- c) kartes, kurās attēlotas teritorijas ar nelielu organisko vielu saturu, kā arī pasākumi, kas veikti, lai veicinātu stabilizētās cietās frakcijas izmantošanu augsnes ar nelielu organisko vielu saturu, kā minēts 5. panta 2. punktā;
- d) metodika, lai novērtētu apstrādāto kūtsmēslu sastāvu, sastāva izmaiņas un apstrādes efektivitāti katrai saimniecībai, kas izmanto individuālo atkāpi, kas minēta 5. panta 3. punktā;
- e) reģistrs par amonjaka un citām emisijām, kas radušās kūtsmēslu apstrādes rezultātā, kā minēts 5. panta 4. punktā;
- f) noteiktais protokols, lai mērītu elektrovadītspēju, un kartes, kurās redzamas teritorijas, kuras ietekmē salinizācija, kā minēts 6. panta 12. punktā;
- g) metodika, lai pārbaudītu piešķirto atkāpju saderību ar kūtsmēslu apstrādes iekārtu jaudu, kā minēts 8. panta 1. punktā;
- h) metodika, lai pārbaudītu katras piešķirtās atkāpes saderību ar atļauto ūdens patēriņu saimniecībā, kas izmanto atkāpi, kā minēts 8. panta 2. punktā;
- i) kartes, kurās redzama saimniecību procentuālā daļa, lauksaimniecības dzīvnieku procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, uz kuru attiecas individuālā atkāpe, un kartes, kurās redzams vietējais zemes izmantojums, kā arī dati par augseku un lauksaimniecības metodēm atkāpi saņēmušajās saimniecībās, kā minēts 10. panta 1. punktā;
- j) ūdens monitoringa rezultāti, tostarp informācija par ūdens kvalitātes tendencēm gruntsūdeņos un virszemes ūdeņos, kā arī atkāpes piemērošanas ietekme uz ūdens kvalitāti, kā minēts 10. panta 2. punktā;
- k) visapdraudētāko ūdenstilpju saraksts, kā minēts 10. panta 3. punktā;
- l) kopsavilkums un novērtējums par datiem, kuri iegūti no monitoringa vietām, kas minētas 10. panta 4. punktā.

13. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro saistībā ar noteikumiem, ar kuriem īsteno rīcības programmu Emīlijā Romanjā (Lēmums Nr. 1273/2011, 5.9.2011.), Lombardijā (Lēmums Nr. IX/2208, 14.9.2011.), Pjemontā (Lēmums Nr. 18-2612, 19.9.2011.) un Veneto (Lēmums Nr. 1150, 26.7.2011.).

Šo lēmumu piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

Tas zaudē spēku 2015. gada 31. decembrī.

14. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2011. gada 3. novembrī

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK*